

๑. บทกลอนเรื่อง พระมะเหลเถไถ

บทกลอนเรื่อง พระมะเหลเถไถ เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือในการชวนเด็กๆ ตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำง่ายๆ ด้วยพยัญชนะและสระเดี่ยว (เป็นการคิดในทิศทางกลับกันจากการแจกลูกสะกดคำ คือ ได้ยินเสียงก่อน แล้วจึงถอดรหัสหน่วยเสียงที่ได้ยินออกมาเป็นหน่วยของพยัญชนะ และ สระ) แม้คำต่างๆ ในบทกลอนจะเป็นคำที่ไม่มี ความหมาย แต่เด็กๆ ก็จะเรียนรู้และจดจำได้ไว ก่อนทำใบงาน คุณครูสามารถอ่านบทกลอนให้เด็กๆ ฟังอีกครั้ง เด็กๆ ทดลองฟังเสียง และช่วยกันถอดรหัสหน่วยเสียงที่ได้ยินในคำต่างๆ เช่น เถไถ กะโปลา กะเปเล มะโลโต มะลูตู จากนั้นจึงตัดสินใจเลือกพยัญชนะเติมลงในช่องว่าง บทกลอนนี้ยังเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะได้ทบทวนการสะกดคำง่ายๆ ในสระที่เด็กๆ ได้เรียนรู้ไปแล้ว เช่น สระ – ะ, สระ – ำ, สระ ู อีกด้วย

๒. คำว่า "เอ๋ย"

จากบทกลอน โยกเยกเอ๋ย ที่คุณครูนำมาเป็นตัวอย่างในบทเรียนนั้น จะสังเกตเห็นว่ามีคำว่า “เอ๋ย” ซึ่งใช้รูปสระ เ – แต่ในความเป็นจริงแล้ว เป็นคำสระ เ – อ ที่มีตัวสะกดในมาตราแม่เกย คุณครูอาจชี้ให้เด็กๆ เห็นความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน โดยยังไม่ต้องอธิบายในรายละเอียด ซึ่งเด็กๆ จะได้เรียนรู้เพิ่มเติมในบทเรียนสระ เ – อ ต่อไป

๓. บทบาทสมมติแสดงสีหน้าท่าทาง

การเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและเรียนรู้อย่างมีความหมายนั้น มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการฝึกฝนทักษะการสะกดคำโดยมุ่งเน้นไปที่การอ่านออกเขียนได้เพียงเท่านั้น หลายๆ ครั้งการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการสื่อสารหรืออธิบายคำศัพท์นั้นๆ ด้วยสีหน้าหรือท่าทางจะช่วยสื่อความหมายได้ชัดเจนกว่าการพูดอธิบายนิยามความหมายของคำ รวมถึงการสร้างสถานการณ์หรือสร้างบทสนทนาในการสื่อสารโต้ตอบเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำเช่นกัน คำศัพท์สระ เ – หลายๆ คำเป็นคำที่มีเสียงที่เปล่งออกมาที่น่าสนใจ และเหมาะแก่การเรียนรู้ผ่านการแสดงบทบาทสมมติซึ่งคุณครูสามารถช่วยเหลือเด็กๆ ในการเรียนรู้คำต่อไปนี้ผ่านสีหน้า ท่าทาง หรือการสร้างบทสนทนาในสถานการณ์ที่คุณครูกำหนดขึ้นได้ เช่น

ไอ้เอ๋	โต๊เต้	ขาเป๋	จ๊ะเอ๋	เฮฮา
เฉไฉ	ตาเข	ตาเหล่	แบ่ปาก	โมเม
โลเล	ว้าวเหว่	เสเพล	กระเตง	คาดคะเน
ทุลักทุเล	ฉงนสนเท่ห์	สะโหลสสะหล	เรียมเร้ไรไร	ชี้โบ้ชี้เบ้
เอียงกระเท่เร่	ล้ำมะเลเทเมา	เกกมะเหรกเกร	ยืมเจ้าเล่ห์	ยีนแก๊ๆ กังๆ
ยีนโงเงน	ยีนเท่	ยีนโก้เก๋	ดินกะเผลก	เดินตุ่ปัดตุ่เป่
เดินโซซัดโซเซ	ร้องไห้โยเย			